

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀKTRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 128 (2017)

Trešdien, 1957. g. 30. oktobri

13. gads

PSRS Augstākās Padomes Prezidija

DEKRETS

par Padomju Savienības Varoņa
nosaukuma piešķiršanu I. J. Sudmalim

Par drošsirdību un varonību cīņā pret fašistiskajiem iebrucējiem Lielā Tēvijas kara laikā pēc nāves piešķirt Padomju Savienības Varoņa nosaukumu Imantam Jāņa d. Sudmalim.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs

K. VOROŠILOVS

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretārs

M. GEORGADZE

Maskavā, Kremli,
1957. gada 23. oktobri

Ar komjaunieša DEGSMI

Ielūkojoties finieru rūpnīcas „Vulkans” plaša patēriņa priekšmetu ceha darba rādītājos, skats nevar paslīdēt garām ailei ar ierakstu 200—250 procentu. Šāds augsts maiņas uzdevuma izpildījums raksturo galdnieka komjaunieša Vilņa Poļa darbu.

Rūpnīcā Vilnis sāka strādāt jau 18 gadu vecumā. Arī pēc armijas viņa pirmais gājiens bija uz rūpnīcu. Un kā gan nē — te pirmo reizi viņš rokās ņēma ēveli un ar aizrautību izjuta, varbūt pārliki skaļo, bet paklausīgo mašīnu darba troksni.

Vilņa uzdevums ir galas un sakņu sadalāmo dēļi izgatavot. Šo darbu viņš veic kompleksi, ar īstu mīlestību, iedziļinoties visās darba operācijās. Kad nav jāgatavo dēļi, Vilnis brigādē izgatavo garderobes skapīšus.

Rūpnīcas kolektīvs apņēmis Oktobra svētkus sagaidīt ar izpildītu gada uzdevumu. Arī Vilņa teicamais darbs ir liels ieguldījums šo saistību izpildē.

T. Zilgalvis,
rūpnīcas „Vulkans” TKN priekšnieks

Lat dzīvo Vissavienības ģēnina Komunistiskā Jaunatnes Savienība—Komunistiskās partijas uzticamais palīgs un rezerve, jaunais komunisma cēlāju priekšpulks!

(No PSKP CK Aicinājumiem
Oktobra 40. gadadienā)

VLKJS 39 GADI

Slavas un varoņdarbu bagāts ir ceļš, ko nostaigājusi komjaunatne. Plecu pie pleca ar komunistiem jaunie ļeņinieši cīnījās par padomju varu Oktobra revolūcijas un pilsoņu kara dienās. Nevīstošas slavas vainagots komjaunatnes vārds ierakstīts Lielā Tēvijas kara vēsturē.

Mūžam neatmirstami kļuvis 11 Valmieras varoņu—komjauniešu, Krasnodonas varoņu—jaungvardiešu, Imanta Sudmalis, partizānes Zofijas Kosmodemjanskas un simtiem tūkstošiem citu komjauniešu un jauniešu vārdi, kuri atdeva savas jaunās dzīvības par tautas brīvi un laimīgu nākotni.

Ar savām jaunajām stiprajām rokām komjaunieši kopā ar visu padomju tautu veica varoņdarbus pēckara gados, drupu un gruvešu vietā ceļot jaunas rūpnīcas, pilsētas un ciemus. Tagad, kad Komunistiskā partija aicina uz jauniem grandioziem uzdevumiem komunisma celtniecībā, komjaunatne ar sajūsmu atsaucas to izpildīt.

Mūsu rajona komjaunatnes organizācija pamatoti lepojas ar saviem komjauniešiem, kas piedalījās ražas novākšanā Kokcetoavas apgabalā.

Ne mazāk lepi rajona darbaļaudis ir par tiem komjauniešiem, kas strādā rūpnīcās un kolchozos, diendienā gūstot jaunas darba uzvaras. Visa finieru rūpnīcas „Vulkans” kolektīva atzinību iemantojuši jaunie strādnieki Vilnis Poļs, Nina Tichonova, Gunars Gruzinskis un citi, kuri regulāri pārsniedz savu uzdevumu. Par jauniem panākumiem, sagaidot Oktobra revolūcijas 40. gadadienu, neatlaidīgi cīnās Tūku fabrikas strādnieces komjaunietes Klaudija Jeršova, Tamara Freiberga, Zinaida Muchanova. Palīdzēt ātrāk izpildīt partijas un valdības aicinājumu — aizsteigties priekšā ASV lopkopības produktu ieguvei — ar tādu apņemšanos strādā kolchoza „Venta” jaunā cūkkope Anna Dzeiša. Tādu pašu uzdevumu sev izvirzījuši kolchoza „Uzvara” komjaunieši, kuri izaudzēja 420 cūkukurus no hektāra.

Traktoristi komjaunieši Alfons Pulīns (Kuldīgas MTS) un Jānis Bērziņš (Kabilē MTS) komjaunatnes 39. gadadienu sagaida ar krietni pārsniegtu gada uzdevumu.

Partijas Centrālā Komiteja, sagaidot Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 40. gadadienu, aicina komjauniešus: —Esiet avangardā visas tautas cīņā par PSKP XX kongresa lēmumu izpildi, par komunisma uzcelšanu PSR Savienībā!

Jauniešu atbildē uz partijas aicinājumu var būt tikai viena—izpildīt!

Viens no PIRMAJĒM...

1945. gada 9. maijs. Hitleriešu karapulki sakauti. Kuldīgā iesoļo Padomju Armijas daļas. Līdz ar armijas daļām Kuldīgā iebruc partijas un komjaunatnes Kuldīgas apriņķa komitejas darbinieki. Palīgā izkraut atvestās mantas pie tagadējās partijas rajona komitejas piestieidzas kāds no Kuldīgas jauniešiem. Tas ir Volodemars Pauris, pirmais no Kuldīgas apriņķa jauniešiem, ko šajā gadā uzņem komjaunatne.

Lūk, ko b. Pauris pastāsta par komjaunatnes organizēšanas bijušajā Kuldīgas apriņķī:

—Tikko Kuldīgā ienāca Padomju Armijas daļas, uz tagadējās Padomju un Ļeņina ielas stūra izlasīju aicinājumu visiem komjauniešiem, komunistiem, aktīviem pieteikties tagadējā partijas rajona komitejā. Tūlīt arī devos

uz turieni un sastapu toreizējo komjaunatnes komitejas sekretāru Vilnu Kalniņu un pārējos darbiniekus bb. Ekšteini, Toni un Vitoli. Nebija telpu un komjaunatnes komiteja iekārtojās tagadējās partijas komitejas namā trešajā stāvā divās mazās stabiņās.

Nakamajā dienā kopā ar citiem jauniešiem apstaigājām pilsētu un organizējām okupantu atstāto uzrakstu novākšanu.

Mani uzacinaja strādāt komjaunatnes komitejā par tehnisko sekretāru un 18. maijā uzņēma komjaunatnē. Darba bija daudz. Palīdzēju organizēt pagastos jauniešu sapulces, lasīju referātus, gatavoju jauniešus komjaunatnei. Strādāt bija ļoti grūti, jo vienmēr bija jābūt gataviem sagaidīt bandītu uzbrukumus, kas vēl mīta mežos. Sapulcēs komjaunieši ieradās apbruņojušies ar granātām, gatavi sagaidīt un izrēķināties ar baidītiem. Taču tas viss nespēja iebaidīt ne komjauniešus ne vaimus jauniešu. Bieži notika jauniešu sapulces ar referātiem, priekšnesumiem. Arvien vairāk jauniešu iestājās komjaunatnē. Kad 1945. gada jūlijā sāku strādāt par komsorgu Kuldīgas pagastā, uzņēmu pirmos komjauniešus: māsas Vinklāres, Ernū Jansoni, Simsonu un citus.

Nevarēdami samierināties ar straujo jaunās dzīves veidošanos un savu neizbēgamo bojāeju, mežos palikušie bandīti nežēlīgi atliecās. Kabilē nošāva komsorgu Bēru, Lutriņos zverīski nogalināja divus komjauniešus. Tas nespēja ietekmēt jaunos dzīves cēlājus. Drīz visos pagastos noorganizējās komjaunatnes organizācijas. Sākās spraigs celtniecības darbs.

A. Liepa

... un VISJAUNĀKIE

Varoņu cīņu un darba vainagotā komjaunatne pulcina savās rindās arvien vairāk un vairāk mūsu rajona labāko jauniešu. Šogad vien komjaunatnē uzņemti 46 jaunieši. Sapemot komjaunatnes biedru kartes, viņi solas būt neatlaidīgi cīnītāji par komunisma uzcelšanu mūsu zemē.

—Lūdzu uzņemt mani komjaunatnē, jo gribu iet jaunatnes avangardā,

savā iesniegumā raksta kolchoza „Kopdarbība” jaunā lopkope Ārija Vibule.

—Apsolos kalpot Dzimtenei un kļūt par paraugu citiem.—Gribu iet jaunatnes cīnītāju pirmajās rindās.

Tā savos iesniegumos raksta Alsungas vidusskolas skolniece Daina Putniņa un Snēpeles vidusskolas skolniece

Malda Reičlere.

Tāda pat apņemšanās ir šiem četriem jauniešiem (skat. uzņēmumā no kreisās)—Līvījai Ķesenfeldei, Marutai Zivtiņai, Kārlim Volkovskim un Ilgonim Kīvitim, ko komjaunatnē uzņēma nesen. Novēlēm viņiem pietikt gribai un izturībai savu apņemšanos izpildīt!

A. Sils

LKP rajona komitejas plenums

25. oktobrī notika LKP Kuldīgas rajona komitejas plenums. Plenuma dalībnieki apsprieda jautājumu: Par LKP CK Plenuma darba rezultātiem.

Par šo jautājumu referēja LKP rajona komitejas sekretars b. Kļaviņš.

Referents atzīmēja, ka padomju intelligences ieņem izcilu vietu mūsu tautas daudzpusīgajā dzīvē un radošajā darbā. Tai uzticēta padomju jaunatnes mācīšana un audzināšana skolās un augstskolās, politisko zināšanu un zinātnu propaganda, tautas estētiskā audzināšana.

Runājot par mūsu rajona intelligenci, b. Kļaviņš sacīja:

— Tagad mūsu rajonā ir apmēram trīs reizes vairāk intelligences nekā pirms Lielā Tēvijas kara. Ar šīs intelligences palīdzību mēs sekmīgi veicam PSKP XX kongresa uzdevumus kā lauksaimniecībā, tā rūpniecībā un kultūras dzīves jomā.

Aplūkodams jautājumu par darbu tehniskās intelligences vidū, referents atzīmēja, ka šeit vēl daudz nepaveikta. Un rezultātā rūpniecībā gausi ievieš jauno tehniku un tehnoloģiju. Maz racionalizācijas priekšlikumu ienāk tieši no rūpniecības specialistiem. Daudz aktīvāki ir strādnieki — praktiķi, kas nav beiguši nekādas specialās mācību iestādes. Piemēram, rosiģi racionalizatori ir Tūku fabrikas praktiķi b. Oskalas, Zeps, Veisbergs un citi.

Referents atzīmēja, ka jaunie inženier tehniskie darbinieki maz rūpējas par savas kvalifikācijas celšanu. Daudzi jaunie specialisti nelasa tehniskos žurnālus un citu literatūru. Lūk, finieru rūpnīcā „Vulkans” žurnālu „Kokapstrādāšanas rūpniecība” abonē tikai galvenais inženieris. Rūpnīcā puse no jaunajiem specialistiem neattaisno uz viņiem liktās cerības. Viņi neprot pielietot ražošanā gūtās zināšanas, sevišķi darba organizēšanā.

Marxismu-leninismu jaunie rūpniecības specialisti apgūst politpulpīnos, daži mācās konkrētās ekonomikas pulpīnos. Atsevišķi jaunie specialisti pat

atsakās apgūt politiskās zināšanas. Tā rajona rūpniecības kombinātā uz politmācībām neierodas plānu daļas vadītājs komjaunietis Jaunozols.

Biedrs Kļaviņš atzīmēja, ka partijas pirmorganizācijas vēl maz nodarbojas ar jaunajiem rūpniecības specialistiem. Viņiem nedod atsevišķus uzdevumus masu politiskās audzināšanas darbā. Komunisti nerūpējas, lai jaunie rūpniecības specialisti mācītos neklātienē, neizraisa viņu iniciatīvu racionalizācijas priekšlikumu izstrādāšanā.

— Komunistiskā partija, — teica b. Kļaviņš, — izvīrējusi uzdevumu panākt un aizsteigties priekšā ASV plāna, gaļas un sviesta ražošanā. Šī uzdevuma realizēšanā liela loma ir lauksaimniecības specialistiem. Daudzi lauksaimniecības specialisti savu uzdevumu veic nevainojami. Tas sakāms par padomju saimniecību „Vārme”, kur strādā 17 specialisti.

Pašreizējā strādā lauksaimniecības specialisti b. Sūna („Grauds”), b. Oskalne (Kables MTS), b. Kapteinis („Traktorists”), b. Garokalns (Lisenko v. n.).

Neapmierināti ar lauksaimniecības jautājumiem nodarbojas agronome Grīnvalde (kolchozā „Kopdarība”), bet agronoms b. Vagners vairāk nodarbojas ar dzeršanu nekā strādā.

Partijas organizāciju uzdevums — audzināt lauksaimniecības specialistus un prasīt no viņiem ražotāku darbu lauksaimniecības produkturažošanu.

Runājot par darbajaužu komunistisko audzināšanu, referents norādīja uz kultūras un izglītības darbinieku lomu. Mūsu rajona intelligences šī virzienā veic lielu darbu. Ir rajonā tādi skolotāju kolektīvi, kas rosiģi piedalās sabiedriskajā darbā. Pie tādiem pieskaitāmi Rendas un Vārmā 7-gadīgo skolu un Kables vidusskolu skolotāju kolektīvi. Diemžēl to nevar teikt par pilsētas skolām. Pilsētā lielākā daļa skolotāju aizbaidinās ar nevaru un ne tikai neorganizē masas, bet arī paši nekur negrib piedalīties.

Biedrs Kļaviņš norādīja arī uz vairākiem trūkumiem kultūras iestāžu darbā. Kultūras darbinieki savu darbu ne katru reizi cenšas saistīt ar praktiskās dzīves uzdevumiem.

Runājot par meliorāciju, referents norādīja uz sasniegumiem un trūkumiem šajā darbā. Tikai pagājušajā gadā vien iekārtota drenāža 685 ha platībā. Pavisam, veicot arī citus meliorācijas darbus, pērn apgūts 1747 ha zemju.

— Viens no galvenajiem trūkumiem, — teica referents, — ir tas, ka kolchozi gausi apgūst meliorētās platības. Šī ziņā darbs krasi jāuzlabo.

Pareizi dara kolchozi „Venta”, Kārļa Marksa vārdā nosauktais, Raiņa vārdā nosauktais, „Cīpa”, „Latvijas strēlnieks”, kur norīkoti atsevišķi cilvēki meliorācijas sistēmas kopšanai.

Meliorācijas darbu gaitā pieļauti vairāki trūkumi. MMS tehnika netiek izmantota ar pilnu slodzi. Saldus MMS daudzi melioratori mūsu rajonā darbu pameta sliktas darba organizācijas dēļ. Līdzīgi bija Talsu MMS melioratoru brigādē. Pie sliktas darba organizācijas arī padarītā darba kvalitāte vairākos kolchozos bija nepietiekama.

Bieži dzirdam pamatotas sūdzības par rajona rūpniecības kombināta drenu cauruļu kvalitāti. Tiesa, šo cauruļu kvalitāte, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, uzlabojusies, bet trūkumi vēl ir. Rūpniecības kombinātam nākamajā gadā darbs jāuzsāk pavasarī agrāk, lai ātrāk varētu sākt arī meliorācijas darbus.

Vairāk rūpju jāvelta pašiem meliorācijas darbu darītājiem. Šie cilvēki dzīvo kopmītnēs, kas bieži nemājiģi iekārtotas. Melioratori strādā smagos apstākļos, viņiem pat nav iespēju klausīties radio, nepiegādā laikrakstus. Šie trūkumi turpmāk jānovērš.

Debatēs par šo jautājumu runāja 12 cilvēki. Apspriestajos jautājumos plenums pieņēma lēmumus.

PADOMJU DZIMTENĒ

Lopu uzbarošanai izmanto rūpniecības atkritumus

Kirgizijas republikā Čuiskas upes ielejā pie cukurrūpniecības noorganizēti lopu uzbarošanas punkti. Lopu uzbarošanai izmanto rūpniecības cukurbiešu atgriezumus. Pēc plāna lopu uzbarošana paredzēta 57 dienās, bet Kanskas lopu uzbarošanas punkta kolektīvs panāk uzbarojamo lopu vajadzīgo svāra pieaugumu 45 dienās.

Attēls: Kanskas lopu uzbarošanas punkts.

Kolchozi pāriet uz izstrādes dienu cietu apmaksu naudā

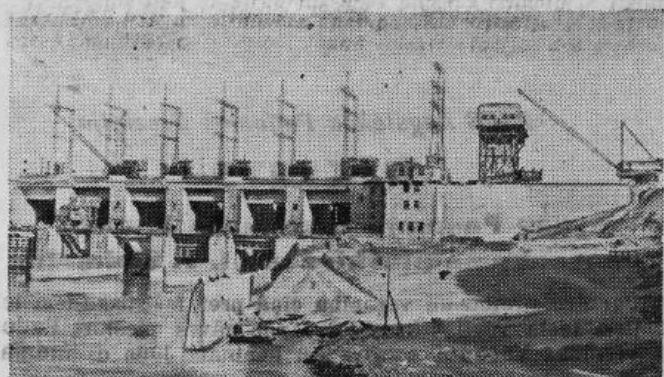
Novoje Selo rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs ir viens no bagātākajiem Ternopoles apgabalā. Tagad šā lauksaimniecības arteļa biedru kopsapulce nolēmusi pāriet uz izstrādes dienas cietu apmaksu naudā. Par sabiedriskajā saimniecībā nopelnīto izstrādes dienu maksā 8 rubļus. Naudu kolchozniekiem izmaksā katru mēnesi: gada beigās apmaksu vēlreiz pārrēķinās, jo šogad vienas izstrādes dienas

vērtība līdz ar papildapmaksu ir 13 rubļu.

Staļina vārdā nosaukta kolchoza piemēram seko daudzi citi apgabala lauksaimniecības arteļi. Mēneša laikā vairāk nekā 100 kolektīvu saimniecību pārgājušas uz izstrādes dienas cietu apmaksu naudā. To veicina straujā lēnākuma pieaugums: 1956. gada apgabalā lauksaimniecības arteļi ienēmuši 544 miljonus rubļu, bet šogad to lēnākumi sasniedz 840 miljonus.

Jauna elektrostacija

Tadžikijas PSR uz Sirdarjas upes pabeidz republikas lielāko Kairak-Kuma HES celtniecību. Jaunā elektrostacija dos strāvu jau šā gada beigās.

Attēls: jaunās Kairak-Kuma elektrostācijas celtniecība.

Jauni kolchozu ciemati

Daudzos Viļānu rajona lauksaimniecības arteļos plaši izvērsusies kolchozu ciematu būve. Te mināms Gorkija vārdā nosauktais arteļis, „Padomju Armija”, „Novaja žiņņ”, Čapajeva vārdā nosauktais arteļis un citi kolchozi.

No viensētām uz kolchozu centriem jau pārcēlušās 400 ģimenes. 195 kolchoznieki ceļ paši savas mājas kolchozu ciematos.

(LTA)

LPSR Augstākās Padomes deputats b. A. F. Bērziņš pieņems vēlētajus šā gada 1. novembrī no plkst. 10—14 rajona Darbajaužu deputātu padomes izpildu komitejas telpās.

LIELO OKTOBRA 40. GADADIENU SAGAIÐOT

LEŅINS DZĪVO

(PSKP biedra kopš 1908. gada Aleksandra Abramoviča Četujeva atmiņas)

Man bijusi liela laime redzēt V. I. Leņina rosmīgo darbību ārzemēs viņa emigrācijas laikā, kā arī Lielās Oktobra revolūcijas sagatavošanas un norises dienās un padomju varas pirmajos gados.

Kad Krievijā notika buržuāziski demokrātiskā revolūcija, V. I. Leņins atrodas Šveicē. Uzzinājis, ka Krievijā gāzta patvaldība, viņš nekavējoties paziņoja visiem emigrantiem — internacionālistiem kā jāizturas pret revolūciju, un deva norādījumu gatavoties izbraukšanai. Ilgus Šveicē daudz paveica, lai sagatavotu šo braucienu uz Krieviju. Viņš traucās pie revolucionārajām masām, lai uz vietas mobilizētu tās pēdējai izšķirējai kaujai.

Es tajā laikā dzīvoju Šodefonā (Šveicē). Strādāju par Šodefona boļševīku sekcijas sekretāru, bieži tikos ar V. I. Leņinu un saņēmu no viņa norādījumus. Manam priekam nebija robežu, kad man no Iljiča pienāca telegrāma, kurā bija paziņots, ka jāgatavojas izbraukšanai uz Krieviju.

V. I. Leņins izvēlējās braukt caur Vāciju. Ceļā bija daudz grūtību. Uz robežas Šveices varas organizācija atņēma visu pārtiku. Palika tikai tas, ko bijām paspējuši sabāzt kabatās. Pēc dažām minūtēm mūsu vagonu nogādāja pāri Reinai, un mēs jau atradāmies Vācijā. Vilcienu ielenca vācu žandarmi. Viriešus atšķīra no sievietēm un novietoja at-

sevišķās telpās. Žandarmi sāka prasīt dokumentus un gribēja mūs izkratīt, lai gan tas bija pretrunā ar vienošanos. Taču pēc stundas noskaidrojās, ka noticis „pārpratus”.

Mums ieradīja vagonu, kur vienā nodalījumā bija mikstie un otrā — cietie soli. Izrādījās, ka guļamvietu visiem nepietiek. Biedri nolēma vienu kupēju ar divām mikstajām guļamvietām piešķirt V. I. Leņinam. Taču sadalīšanu Iljičs ņēma savās rokās. Vīspirms viņš izvēlēja mātē ar bērniem, sirmgalvjus un slimos, bet pēc tam sastādīja guļamvietu izmantošanas grafiku.

Berlīnē mūsu vagonu atkābināja no vilciena, un kamēr sastādīja jauno vilcienu līdz Zaspicai (Vāci-

jas jūras robeža), to divas stundas vadāja apkārt pa loka līniju. Zaspicā vagonu novietoja uz tvaikoņa — prāmja. Jūrā mēs jau atradāmies Zviedrijas teritorijā.

Tiklīdz tvaikonis bija atklātā jūrā, kāds kalpotājs sāka saukt Leņina vārdu. Visi uztraucās. Leņina vārds taču pasažieru sarakstos nefigurēja. Tomēr izbailes bija veltīgas. Izrādījās, ka mūsu grupu Trelleborgā sagaida pārstāvi no komitejas, kas bija nodibināta, lai sekmetu emigrantu atgriešanos Krievijā, kā arī Zviedrijas Sociāldemokrātiskās partijas pārstāvi, kas vēlējās apsveikt Leņinu.

1917. gada 1. aprīlī no Torneo (Somija) vilciens izbrauca uz Petrogradu. Leņins pilnīgi lejtās revolucionārajos notikumos Krievijā. Viņš staigāja no vagona uz vagonu, sarunāja ar pasažieriem. Lielākajās stacijās pie vagona ieradās strādnieku delegācijas, kas apsveica

Iljiču sakarā ar atgriešanos Dzīmtenē.

Bēdžot nakti vilciens iebrauca Somijas stacijā. Iljiču dedzīgi apsveica Petrogradas Strādnieku un zaldātu deputātu padomes izpildu komitejas pārstāvi, pilsētas proletariats, Leņins, uzrunādams strādnieku delegācijas, sumināja tuvo socialistisko revolūciju. Ielās, pa kurām Leņins no stacijas brauca uz Kšesinskas pili, pulcējās strādnieku masas, kas jūsmīgi sveica savu vadoni. Lai gan brauciens bija turpinājies ilgi, Leņins jūtas mozs un rautinā rāvis pie darba. No Kšesinskas pils balkona V. I. Leņins uzrunāja darbajaudus un aicināja viņus varonīgi cīnīties par socialistisko revolūciju.

Kopš tā laika pagājuši 40 gadi. Taču liela Leņina tēls kā dzīvs ir mūsu acu priekšā.

Leņins dzīvo mūsu sirdīs!

(LTA)

Par audzināšanas temām

Cinamies par obligatās izglītības likuma realizēšanu

Viens no galvenajiem priekšnoteikumiem, lai skolēns būtu sekmīgs, ir sistematiska skolas apmeklēšana. Un tiešām, ja paskatām Ēdolas 7-gadīgās skolas kavējumu, tad A. Kalējai, I. Lapiņai, M. Griezēi (VII-a un VII-b kl.), M. Pētersonei (V kl.), V. Gudermanim (VI kl.) un citiem nav neviena neattaisnoti nokavēta diena, un viņi arī ir mācību un uzvedības pirmrindnieki.

Lielais vairums skolēnu vecāku ir sapratuši ikdienas skolas apmeklēšanas lielo nozīmi zināšanu paplašināšanā un rakstura audzināšanā. Tomēr vēl ir tādi vecāki, kuri pieļauj, pat atbalsta nekārtīgu skolas apmeklēšanu. Tādas ir Žurkovu, Liepiņu, Joneļa (dzīv. „Kūtiņās”) un citas ģimenes.

No Žurkovu ģimenes skolu apmeklē 3 bērni. Ja klases audzinātājs ceturksnā noslēgumā šiem skolēniem skaita nokavētās dienas, tad izdevīgāk skaitīt tās dienas, kurās ieradusies skolā. Piemēram, Kārlis (VI kl.) no mācību gada sākuma skolā ieradies ne vairāk kā 12 dienas. Kādi var būt rezultāti mācībās, to katrs sapratis.

Kādi tad ir kavējumu iemesli? Vienreiz bija jābrauc uz Kuldīgu pēc drēbēm, tad jālabo apavi, jāpiedalās kartupeļu tīkā (vismaz 10 dienas), pēdīgi sadūra kāju. Arī pārējie divi dēli nenāca skolā, bet gaidīja, līdz brālis iz-

veselojās. Tajā vietā, lai atzītu savas kļūdas audzināšanā, māte atcirta klases audzinātājam:

— Ko nu ola ies mācīt vistu!

Vēl bēdīgāk ir ar Liepiņu ģimeni, kurai skolā mācās 4 bērni. Haralds un Edgars oktobrī (līdz 20.) skolu apmeklēja tikai 6 dienas. Kad V klases audzinātājam b. O. Romanai likās aizdomīgas zīmītes, kuras Edgars pēc katras nokavētās nedēļas pasniedza, mēs kopā ar skolas direktori un klases audzinātāju devāmies pie vecākiem. Lūk, kas izrādījās: bērni kārtīgi no rītiem iznāca uz skolu, dienas pirmo pusī pavadīja mežā, bet pēcpusdienā atgriezās mājās. Kavējuma zīmītes abiem brāļiem parakstīja 7.-a klases skolniece Astra Liepiņa. Kā tas varēja atgadīties?

Skola viņus pazīst kā kļūsus, noslēgtus bērnus, kuri pārējo vidū neizceļas ar nerātībām. Jāsaka, ka jau vairākus gadus minētie bērni slikti apmeklēja skolu, bet iepriekšējie klases audzinātāji necentās rūpīgi noskaidrot kavējumu iemeslus. Zēniem nekārtīga skolas apmeklēšana bija kļuvusi par ieradumu, bet vecākus uz skolu nācās grūti atsaukt. Nosodāma tēva vienaldzīgā izturēšanās, kad ieradāmies mājās.

— Edgars man ēdaks strādnieks, ko var darīt, ja negrib mācīties.

Tāpat rīkojas vēl dažas ģi-

menes (S. un J. Smidbergu), kuras arī izvēlējušās vieglākas pretestības ceļu — ja jau bērns negrib mācīties, lai nāk mājās strādāt! Mūsu uzdevums taču pieradināt bērnus sistematiski mācīties.

Pavisam nepārdomāti rīkojas arī Grieta Jonele, kura pēc tam, kad zēns izveselojās, to nesūtīja vis skolā, bet gan pie radiem un uz 5. klases pionieru pulciņa priekšdēdājas Kaminskas jautājumu atbildēja:

— Kas tev par daļu, kur Voldemars?

Par obligatās izglītības likuma realizēšanu cinās netikai skolotāji un vecāku komiteja, bet arī mūsu pionieri, komjaunieši un skolēni. Šīs vienotās cīņas rezultātā (reaģējam uz katras dienas nokavējumu) esam panākuši, ka mūsu skolā krasī samazinājušies nepamatotie kavējumi. Vēl jācinās ar tā saucamajiem „viendieņniekiem” — tādiem skolēniem, kurus vecāki patur mājās gan vajadzīgi, gan nevajadzīgi uzdevumu veikšanai, neapdomājot, ka arī 4—5 mēneši nokavētas dienas atstāj dziļus robus zināšanās. Tādi ir Valdmapi, Cači, Sedoli, Smidbergi, Imēri un citi.

Līdz ar nepamatotu kavējumu novēršanu uzlabosies sekmes un līdz ar to izzudīs otrgadnieki un „atbirums” pavasarī.

N. Ritums

Neatstāt zemē nevienu kartupeli, nevienu cukurbietu

90 ha kartupeļu norakts ar dakšām

Lauksaimniecības arteli „Kurzeme” kartupeļu stādījumi šogad aizņēma 90 hektarus. Lai ražu no šīs platības novāktu laikā, daudz darba būtu kolchozniekiem, strādājot ar kartupeļu rokamām mašīnām. Tomēr izrādījās, ka nevienā laukā kartupeļus nevarēja novākt ar mašīnām. Visu platību nācās norakt ar dakšām. Neskatoties uz to, kolchoznieki šajās dienās pabeidza kartupeļu novākšanu.

Tā kā darba apstākļi bija ļoti grūti, kartupeļu novācējiem maksāja papildus 20 proc. no novāktā kartupeļu daudzuma.

Pašreiz kolchozā beidz kartupeļu iezīmošanu.

Arī Leņina vārdā nosauktajā kolchozā 25. oktobrī pabeidza kartupeļu novākšanu visā vairāk nekā 85 ha platībā. Tāpat kā kaimiņu kolchozā, arī šeit gandrīz visu platību noraka ar dakšām.

Visi kartupeļi iezīmoti, sēklai atbērtas 204 t labāko kartupeļu.

V. Zile

Pārskats

par cukurbietu piegādi valstij uz 1957. gada 28. oktobri

Vietā	Kolchozs	Noliks proc. no plāna
1.	„Venia”	134
2.	„Sarkanā zvaigzne”	87,9
3.	Raiņa v. n.	78
4.	„Uzvaras karogs”	66
5.	„Aktivists”	60,5
6.	„Boļševiks”	59,6
7.	„Latvijas strēlnieks”	52,5
8.	„Komunars”	52
9.	„Jaunā gārde”	51,6
10.	„Uzvara”	46,5
11.	„Brīvais ceļš”	42,5
12.	„Grauds”	39,3
13.	„Padomju Latvija”	38,3
14.	„Komunisma ceļš”	37,7
15.	„Traktorists”	29,8
16.	Mižurina v. n.	29,6
17.	Leņina v. n.	23,4
18.	Lisenko v. n.	22,5
19.	„Cīņa”	22,2
20.	„Imanta”	20,1
21.	„Kopdarbība”	18,8
22.	Ždanova v. n.	13,1
23.	„Proletarietis”	10,9
24.	„Sarkanais karogs”	9,9
25.	„Leņina ceļš”	8,5
26.	„Spars”	8,4
27.	„Brīvība”	3,2
28.	„Abava”	2
29.	„Dzīmtene”	1
30.	Kārļa Marksa v. n.	1
31.	„Kurzeme”	1
32.	„Socialisma ceļš”	1
	Kopā rajonā	324

Neatkārto iepriekšējā gada kļūdas

Pagājušajā gadā kolchozā „Imanta” rudens darbu organizēšanā pieļāda daudz kļūdu. Tāpēc daļa kartupeļu palika zem sniega.

Šogad kolchozā kartupeļu novākšanu sāka laikus. Rūpīgi un pārdomāti izstrādāja papildpamaksas kārtību. Tiem, kas lasīja ar mašīnu izraktos kartupeļus, papildus maksāja 5 proc. no salasītā daudzuma, bet tiem, kas raka ar dakšām — 10 proc. Darbā izgāja visi kolchoznieki.

Tagad kartupeļu kolchozā novākti visā 42 ha platībā. Kolchoznieks Ģirts Puciņš kartupeļus iezīmojis. Sēklai iezīmotas 120 t labāko kartupeļu.

Kolchoznieki pabeiguši arī cukurbietu izrašanu visā 23 ha platībā. Vēl bītes jānodarīna apmēram no 2 ha platības. Kolchozs steidz nokārtot saistības ar valsti cukurbietu piegādē.

F. Meldriņš

DIVPADSMIT DIENAS ČECHOSLOVAKIJĀ

(CEĻA PIEZĪMES)

(1. turpinājums)

Kurortā „Lugavici”

Gotvaldovas apkārtnē ir ļoti daudz skaistu dabas stāstu, ko izveido kalni un lejas. Viena no skaistākajām vietām ir Gotvaldovas strādnieku atpūtas vieta „Lugavici”, kur iebraucam sestdienas vakarā. Tas atšķiras no pārējiem Čehoslovākijas kurortiem ar sevišķi izdevīgu vietu, jo no rietumiem un austrumiem to norobežo lieli koki apaugušā kalnā, bet no ziemeļiem — Vízovicas kalni. Mākoņainu dienu šeit esot nedaudz, vairāk saulainu siltnu dienu.

Kurorta teritorijā atrodas 4 minerālavoti. Minerālūdeni lieto visi, kam vien gadās būt šinī kurortā. To izsniedz speciāli sagatavotos traukos.

Drīz atgriezīties Gotvaldovā,

jo agri no rīta dodamies tālāk. Atvadījušies no viesmīlīgajiem, vienlīdzīgajiem un sirsnīgajiem pilsētas iedzīvotājiem, uzņemam kursu uz Ostravu. Braucot no Gotvaldovas uz Ostravu, redzam, ka daba sāk izmainīties, kļūst līdzīgāks un redzam lielas apīgu plantācijas. Aizbraucam garām slavenajai autorūpniecībai „Tatra” un tuvojāmies Čehoslovākijas rūpniecības „sirdij” Ostravai. Jau pa gabalu redzam veselu fabriku un domeņu krāšņu mežu.

Kalnrūpniecības centrs Ostrava

Ostrava ir viena no vecākajām pilsētām, kas nesen nosvinējusi savu 800. gadadienu. Pirmāis iespaids pēc mierīgās

klusās Gotvaldovas ne visai patīkams, jo mājas un to apkārtnē, koki un apkārtnējie lauki šķiet pelēki no fabrikas dūmiem un putekļiem. Stacija mūs sagaida veltējas varas pārstāvis, iekārto mūs viesnīcā un sekdzīs parādīt savu pilsētu. Patīkami redzēt grandiozo celtniecību, kāda šeit noris. Pateļas jauni dzīvojamie ēku kvartāli. Ēkas modernas ne tikai no ārpusē, bet arī iekšpusē. Apcelmojam vienu no jaunās mājas iemītniekiem, pēc profesijas autobusa šoferi. Kant arī bijām nūgti viesi, un dzīvokļa saimniekam bija liels pārsteigums par to, ka pēkšņi vēlamies paskatīties kā viņi dzīvo, mūs uzņēma ļoti laipni, izrādīja plašo trīsstabu dzīvokli, kas iekārtots gaumīgi. Gāzes plīts, centralizēta un sildējama šķapī pie- liekamajā iecīnā, kā nama mātei smagais virtuves darbs atvieglots.

Nonākam pilsētas centrā, kur pašreiz notiek kalnrača svētki. Svētku dalībniekiem mūsu ierašanās liels pārsteigums un mūsu grupu tie sagaida ar lielu sajūsmu. Mums terāda labāks vietas vasaras koncerta zāle, kur noskatāmies svētku pasākumu koncertu. Šeit satiekam pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāju Jostifu Kotasu, kas ir vecs šachtinieks un, neskatoties uz saviem 64 gadiem, jau 10 gadus ir Ostravas pilsētas mers.

Pēc koncerta b. Kotass mums rīkoja pieņemšanu pilsētas izpildu komitejas telpās, kur mūs iepazīstina ar pilsētas vēsturi un socialistisko celtniecību. Šajos piecos gados vien Ostravas pilsētas dzīvokļu celtniecībā piešķirti 5 miljardi kronu. Kā b. Kotass izteicās, Ostravas pil-

Attēls: lotereja-izstāde vienā no Ostravas ielām. Katru priekšmetu šeit var laimēt par 3 kronām.

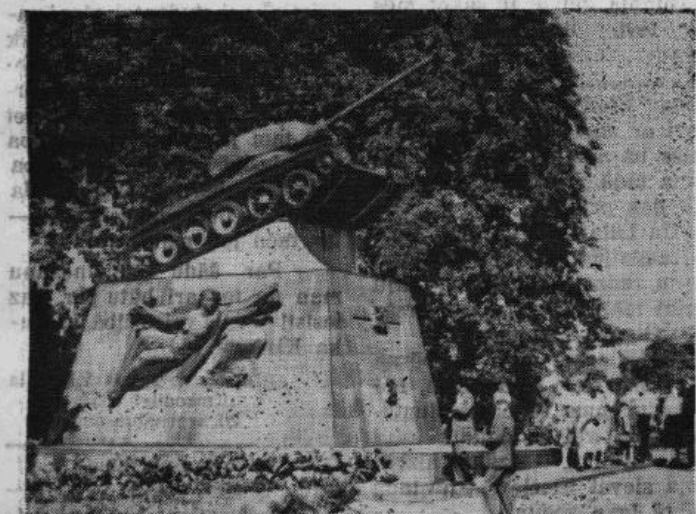
sēta esot visnetīrākā pasaulē, jo no fabriku dūmeņiem uz pilsētu nokrit gadā 3562 vagoni pelnu, bet toties šeit ļaudis ir kulturali un sirsnīgi.

Kas bijis Ostravas pilsētā, tam noteikti jābūt rātsnama torni, kas paceļas 85 m augstumā. No turienes paveras istā simtskurstu pilsētas panorama.

Otrā rītā ieradāmies vienā no Ostravas tēraudlīdes fabrik-

kām, kur noorganizēta tikšanās ar tēraudlīdes darbiniekiem. Draudzīgās pārrunas gan ar tulku palīdzību, gan pašu spēkiem apmainīties domās, kas cieši saistītas pie viena mērķa — miera nostiprināšanas un tālākas socialistiskā celtniecības. Apskatot fabriku, visur redzam smaidošas sejas, kas apliecina sirsnīgo draudzību Padomju ļaudīm.

(Turpinājums sekos)

Attēls: padomju tanks, kas, atbrīvojot Čehoslovākiju no vācu iebrucējiem, pirmais iebrauca Ostravā.

„Vulkans” — „Lokomotive” 5:1

Svētdien „Daugavas” stadionā pēdējā šā gada republikas meistarības spēlē futbolā Rīgas „Lokomotive” tikās ar Kuldīgas „Vulkanu”. Jau pašā spēles sākumā redzams, ka kuldīdznieki grib revanšēties par zaudējumu pirmā apla spēlē. Uzbrukumi seko viens otram, tikai uzbrucēju kavēšanās ar sitieniem uz vārtiem paglābj „Lokomotivi” no vārtu zaudējuma pirmajās minūtēs. 25. minūtē Veinbergs saņem bumbu, seko centrējums un Kreislers ar galvu precīzi novirza bumbu vārtu apakšējā stūrī. Pēc neilga laika Veinbergs paaugstina rezultātu uz

2:0. Tā beidzas arī pirmais puslaiks. Otrajā puslaikā spēles gaitā nav nekādu izmaiņu — uzbrūk vulkanieši un trīs reizes vēl pārspēj viesu vārtus (Veinbergs, Stūris, Porgailis). „Lokomotive” vienus vārtus atguva, pateicoties vulkaniešu aizsargu neveiksmī, jo bumba tika novirzīta vārtu stūrī tikai tad, kad skāra mūsu komandas spēlētāju.

Par pašu komandas sniegumu šoreiz nekā slikta nevaram sacīt, uzbrukums darbojās kustīgi, tāpat arī aizsardzība spēlēja droši.

H. Freimanis,
komandas treneris

Zibenturnīrā uzvar IDA

Sestdien un svētdien BASB „Daugavas” sporta namā notika Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai veltīts zibenturnīrs volejbolā, kurā piedalījās 7 vīriešu komandas. Sacensību pirmajā dienā pārsteigumu sagādāja „Vulkana” vienība, kura ar 2:1 uzvarēja I vidusskolas volejbolistus. Tikpat vienlīdzīgi ritēja I vidusskolas 1. komandas spēle ar BSS. Mazpārliecinošu 2:1 uzvaru izcīnīja I vidusskolas pārstāvji.

Otrajā apakšgrupā IDA volejbolisti viegli ar 2:0 uzvarēja MRS un I vidusskolas 2. komandu.

Svētdien sacensību turpinājumā notika vairāki pārsteigumi — komandu neierašanās uz spēlēm, par ko attiecīgajām komandām pelnīti tika piešķirti zaudējumi. Tā I vidusskolas 1. komanda neieradās uz spēli ar tās pašas skolas 3. komandu. Arī „Vulka-

na” volejbolisti „uzdeva” I vidusskolas 3. komandai. Sporta skolas komanda ar 2:0 uzvarēja „Vulkana” volejbolistus.

Finalā par 1.—2. vietu cīnījās apakšgrupu uzvarētājas komandas: IDA un BSS.

Samērā vieglu 2:0 uzvaru izcīnīja IDA volejbolisti (V. Dakteris, L. Rūtenis, G. Rutkis, L. Trumšņš, A. Dūdiņš, R. Dabīņš un E. Miķelsons), tādējādi izcīnot pirmo vietu zibenturnīrā.

Sacensībām tika pieteiktas arī četras sieviešu komandas, bet diemžēl notika tikai dažas spēles, jo sacensību otrajā dienā komandas uz spēlēm ieradās nepilnā sastāvā un tāpēc netika pielaiestas.

Sacensību noslēgumā notika draudzības spēle starp IDA un I vidusskolas izlasi. Vienlīdzīgā, interesantā cīņā ar 2:1 uzvaru izcīnīja zibenturnīra uzvarētāji — IDA volejbolisti.

L. Arājs

Lielo svētku priekšvakarā

Tuvojas Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas četrdesmitā gadadienā. Šī revolūcija pavēra jaunu eru ne tikai mūsu Dzimtenes, bet arī visas cilvēces vēsturē. Oktobra revolūcija, — raksta ķīniešu avīze „Čžungcinjānbao”, — apgaismojusi ceļu uz atbrīvošanos no kapitalisma visām zemēm, tai skaitā arī Ķīnai. Ejoj pa šo ceļu, daudzas tautas jau kļuvušas brīvas un ceļ socialismu. Kapitalisms vairs nav visaptveroša pasaules sistēma. Pēc otrā pasaules kara no tā atšķēlušās vairākas Eiropas un Āzijas zemes, kas tagad kopā ar Padomju Savienību izveido pasaules socialisma sistēmu. Tajā tagad ietilpst trīsdesmit valstis, kurās dzīvo 962 miljoni cilvēku, t. i., vairāk nekā viena trešdaļa no visas zemeslodes iedzīvotājiem.

Sagaidīt slaveno gadadienu gatavojas visu tautas demokrātijas valstu tautas un visas pasaules darbaļaudis. Pat tālajā Argentīnā progresīvās sabiedriskās organizācijas par godu šai gadadienai rīko sapulces, lekcijas, pārrunas, izstādes, parādot Padomju valsts lielos sasniegumus.

Tautas demokrātijas valstīs nodibinātas Lielā Oktobra 40. gadadienas svinību sagatavošanas komitejas. Šo zemju strādnieki, zemnieki un darba intelligences gatavojas priecīgi un svinīgi sagaidīt Oktobra gadadienu. „Šos brīvību mīlošās cilvēces lielos svētkus, — atzīmē Čehoslovākijas laikraksts „Rude Pravo”, — darba cilvēki visās socialistiskajās zemēs cenšas sagaidīt ar jauniem panākumiem ekonomiskajā un kultūras dzīvē”.

Visā pasaulē jo plaši izvērstā gatavošanās Lielā Oktobra 40. gadadienai nav pa prātām

Starptautiskais apskats

kapitalistiskajiem spēkiem. Viņi un viņu propagandiskais aparats visādi mēģina kavēt visas pasaules vienkāršo cilvēku centienus atzīmēt gaidāmos svētkus. Taču šie neklītrie mēģinājumi uzduras pretsparam. Sakarā ar Oktobra gadadienu vairākas kapitalistiskajās zemēs progresīvās sabiedriskās organizācijas rīko draudzības mēnešus ar Padomju Savienību. Tāds mēnešs sācies, piemēram, Francijā. Draudzības mēnešu laikā tiek rīkotas daudzas pārrunas, izstādes, sapulces, teātra izrādes un kinofestivāli, kas veltīti Padomju Savienībai. Par spīti kapitalistu intrigām darbaļaudis šajos sarīkojumos uzzina patiesību par mūsu lielo zemi.

Šī patiesība iedvesmo visus labas gribas cilvēkus. Pazīstamais amerikāņu mākslinieks Viljams Gropers, apsveikdams slaveno Oktobra jubileju, uzsver: „40 gadus PSRS pavirzījies uz priekšu par 400 gadiem. Šai laikā tā pārvērtusies no feodālas zemes par vienu no pasaules lielvalstīm.”

Likvidēt draudus vispārējam mieram

Tuvo un Vidējo Austrumu rajonā mākoņi sabiezējas. Turcija, ko Savienotās Valstis koda pret Siriju, joprojām žvazdina ieročus. Pie Sirijas robežas koncentrēti vairāk nekā 50.000 turku kareivju, apmēram 700 tanku un pašgājēju lieltgabalu. No ASV uz Turciju nosūtītas vēl 150 reaktīvās lidmašīnas.

Imperialistu tīkojumi Tuvojos Austrumos izraisa visu miermīlīgo tautu un zemju, tai skaitā arī mūsu Dzimtenes darbaļaužu pamatotas bažas. Sirija atrodas tuvu Padomju Savienībai, bet Turcijai ir kopējas robežas ar mums.

Padomju valdība dara visu iespējamo, lai notikumi Tuva-

jos Austrumos nenovestu pie kara. Mūsu zeme, piemēram, enerģiski atbalsta Sirijas valdības prasību apspriest Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas XII sesijā Sirijas sūdzību par Turcijas un ASV rīcību. Šī apspriešana sākusies. PSRS delegācijas vadītājs A. Gromiko uzsvēra, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas neatliekams pienākums ir novērst tādu notikumu attīstību, kas varētu izraisīt karu.

Taču amerikāņu imperialisti un viņu rokaspuļi — turki visiem spēkiem cenšas izjaukt Sirijas sūdzības apspriešanu. Viņi apgalvo, ka situācija Tuvojos Austrumos neslēpjot sevi kara briesmas. Viņi sacēlušies troksni, klagājot, ka Sirija esot piekritusi priekšlikumam par Sauda Arābijas „starpniecību” Sirijas un Turcijas attiecību noregulēšanā.

Šie triki nav mazinājuši arābu tautu modrību. Sirija oficiāli paziņoja, ka Turcijas militārie pasākumi rada jauna kara draudus Tuvojos Austrumos un ka Sirijas valdībai nav vajadzīga nekāda starpniecība. Lai novērstu draudus Tuvo Austrumu drošībai, kā pirmos pasākumus Sirijas valdība prasa atvilkt Turcijas karaspēku no Sirijas robežas un izbeigt provokatorisko rīcību šajā rajonā. Sirija ierosināja arī ievēlēt speciālu Apvienoto Nāciju Organizācijas komisiju, kas iepazītos ar stāvokli uz robežas.

Sirijas stingrā nostāja miera aizstāvēšanā Tuvojos Austrumos, ko atbalsta Padomju Savienība, raksta ķīniešu avīze „Ženminžibao”, atbilst visu miermīlīgo cilvēku gribai un izjauc amerikāņu imperialistu plānus, kuri rotāļojas ar uguņi Tuvojos Austrumos.

S. Hermans

V. ARDOVS

GUDRĀ LAĻA

Pusdienoja trīs: inženieris Kiseļevs, viņa laulātā draudzene ekonomiste — plānotāja Olga Platonovna un abu mīnēto personu meita Laļa — pirmās klases skolniece. Kad ēda zupu, Olga Platonovna vīram sacīja:

— Jā, satriecošs jaunums: Simakova un Pamfilovs izšķīrušies.

— Ko tu?! — Inženierim no brīnumiem pat karote izkrita. — Kas tad šiem?

Olga Platonovna paraustīja plecus:

— Kas lai zina. Kļīst baumas, ka viņai bijis pielūdzējs, kāds padzīvojis tips...

— „Padzīvojušā tipa” dēļ pamest mūsu Sergeju Karpoviču? Viņš taču ir skaistulis, Pamfilovs... un garīgi tik interesants...

Negaidīti Laļa klusā, „skolotā” balstiņā sacīja:

— Bet varbūt tas padzīvojušais ir akademiķis vai rakstnieks...

No Kiseļeva rokām otrreiz izkrita karote.

Olga Platonovna plati ieplēta muti.

— Kas, kas, kas? — pārjautāja inženieris. — Ko tu teici, Laļečka?

Meitene paraustīja plecus.

— Es saku: varbūt šī Simakova pameta vīru tādēļ, ka padzīvojušais tēvocis, viņas pielūdzējs, ir rakstnieks vai vismaz zinātnu doktors... Zini, cik tādi pelna...

— Laļečka! — ievaimanājās māte. — Padomā, par ko tu runā? No kurienes tu visu to zini?

— No kino, — mierīgi atbildēja Laļa. — Atceries, mēs ar tevi skatījāmies kinofilmu „Dažādi likteņi”? Tur arī viena tante gribēja sev skaistu dzīvi un pameta savu līgav...

— Labi! Pietiek! — pārtrauca Kiseļevs. — Neko teikt, labi mūsu kinoteātri! Ko viņi rāda bērniem?

— Bet kinoteātri mammu brīdināja, ka filma nav domāta bērniem. Atceries, mammu? Bet tu vēl sarīkoji skandalu, pie direktora gāji, lūk, mūs arī ielaida...

Kiseļevs saskatījās ar sievu un piedauzīja sev pie pieres par zīmi tam, ka ne visai augstu vērtē savas dzīves biedres garīgās spējas.

Pēc tam iestājās pauze. To pārtrauca Laļa. Viņa nevainīgā tonī vērsās pie tēva:

— Papa, tu nezini, vai Fanfāns Tulpe dabūja tēsienu par morālu pagrimšanu?

Kiseļevs aizrījās, ilgi klepoja un māja ar rokām. Bet Olga Platonovna stingri pajautāja meitai:

— Ko tu mels muļķības?

— Kāpēc muļķības? — aizvainoti atsaucās Laļa. — Lūk, kad pie tevis darbā tas Tostjugins pameta kaut kādu tur blondīni, tad viņš dabūja tēsienu. Tu pati pusdienojot stāstīji. Bet Fanfāns visu laiku tur ar visādām meitenēm.

Atceries, kā sākas filma?

Māte labi atcerējās un tāpēc pasteidzās pateikt:

— Kā tu sēdi, Laļa? Nosēdies kā pienākas, karoti paņem labajā rociņā un pārtrauc melst muļķības.

Tēvs, izklepojies līdz tam laikam, piezīmēja:

— Tātad jūs vedāt bērnu arī vēl uz „Fanfanu”... Paldies jums!

— Nē, papucīt, — pieticīgi atbildēja Laļa, — „Fanfanu” es skatījos kopā ar tevi pa televizoru. Atceries, vēl krustmāte pirms filmas teica, ka bērniem līdz sešpadsmit gadiem to nevajag skatīties, bet tu nožāvējies un izlamāji viņus, televizoristus. Tu pateici: „Lai viņi mūs nemāca”...

Šoreiz mamma apmierināti pašņūpoja galvu: tā sakot, mēs ar tevi, dārgais laulātais draugs, esam kviti.

Pasniedza otro. Pusdienoja tagad klusēdami. Tikai Kiseļevi ar zināmām bailēm skatījās uz meitu: ja nu pēkšņi viņa tādā pašā garā vēl kaut ko liek priekšā?

Un Laļa to izdarīja. Viņa paraudzījās tēvā, mātē un, acīm redzot, ielēma, ka šajā brīdī māte labvēlīgāka, vērsās pie Olgas Platonovnas:

— Mamma, bet ja bērna tēvs bēg no alimentiem, tad viņa mamma saucās „vientuļa māte” vai kā citādi?

— Atbildi, — dzēlīgi aizrādīja sievai Kiseļevs, — tev taču jāautā tava meita!

— Starp citu viņa ir arī tava meita!

— Bet es taču no alimen-

tiem nebēguluju un vispār dzīvoju kopā ar ģimeni...

— Padomā, kādi nopelni! — Olga Platonovna saprata, ka saruna pāriet „uz personīgo”, bet atturēties vairs nevarēja. — Es arī dzīvoju ar ģimeni.

— Nē, mammucīt, papas biežāk pamet bērnus nekā mammas. Lūk, filmā „Cilvēks piedzimis” tai studentei, viņai patiesi piedzima bērniņš, tak viņa no bērniņa nekur neaizgāja, bet viņa papa — bērniņa paps viņus pameta, bet pēc tam jau viņa paps — paps paps iesita viņam par to pa vaigu — bērniņa papam... Ja par tādu lietu vienreiz iesit — tas taču ļoti maz?

— Par šādu audzināšanu man un tev arī būtu par maz iesist! — lielā valstīdībā izspruka Kiseļevam.

(Tulkots no satīriskā žurnāla „Krokodils” 1957. g. 20. septembra numura)

Redaktors A. Blūms

Kuldīgas rajona slimnīcai steigri vajadzīgi — **kurinātāji, veļas mazgātājas un operāciju nodalās sanitārs** (vīrietis).